

[Socialministeren]

for ansættelsen. Plejelønsordningen er vederlagsfri for den døende.

Der er endnu ikke gennemført plejelønsordninger efter frikommuneloven, men der forhandles for øjeblikket med et par frikommuner om at iværksætte sådanne ordninger.

I kommuner, der ikke er frikommuner, består mulighederne som anført i at yde plejeren kontanthjælp efter bistandslovens § 37, at yde den syge tilskud efter § 56 til selv at antage en hus-hjælp eller at antage plejeren som familiehjemmehjælper.

Disse muligheder suppleres med muligheden for i det enkelte tilfælde at dispensere fra hjemmehjælpsbetalingen og for at dække andre udgifter i forbindelse med plejen efter økonomiske behov.

Jeg mener derfor, at der allerede efter de gældende regler er mulighed for at yde den nødvendige hjælp i forbindelse med pasning af døende i eget hjem.

Da Pandrup Kommune er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg tilføje, at den ordning, man er ved at indføre dér – efter hvad der er oplyst over for Socialministeriet – nærmest består i, at en pårørende ansættes som familiehjemmehjælper. Fastlæggelsen af, at hjemmehjælpen er gratis, er sket ud fra den forudsætning, at det drejer sig om varig hjemmehjælp, og at denne er gratis fra 1. januar 1989.

Ud fra disse oplysninger har jeg ikke bemærkninger til ordningen.

Spm. nr. S 166

Til *finansministeren* (8/11 88) af:

Glistrup (FP):

»Hvor meget mener ministeren at det offentlige kan spare i 1989, 1990 og 1991 på institutionsområdet og den kollektive trafik?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er, at Jyllands-Postens forside den 20. oktober 1988 citerede kontorchef Tom Jacobsgaard fra Finansministeriets Administrations- og Personaledepartement for oplysninger om, at der i Finansministeriet skulle foreligge beregninger om, at »institutioner på skole-, sundheds- og socialområdet sammen med den kollektive trafik« efter de i øvrigt foreliggende erfaringer skulle kunne spare ca. 10 pct. af deres sammenlagte budget

på omkring 100 mia. kr. Kontorchefen supplerer sine udtalelser på side 8 i Børsen for 21. oktober 1988. Bladets leder bifalder samme dag hans udtalelser.

I svaret på nærværende spørgsmål bedes specificeret, hvordan de af finansministerkontorchefen omtalte 10 mia. kr. nærmere fordeler sig, idet det selvsagt ved udbygningen af Fremskridtspartiets langt vidererækkende spareforslag er rart at vide, hvor de nødvendige Z-spareforslag overlapper besparelser, som også Finansministeriet går ind for.

Svar (22/11 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Nedenstående tabel viser de budgetterede driftsudgifter i 1988 til en række serviceområder.

	Budgetterede driftsudgifter 1988 mia. kr.
Sygehuse	26,8
Folkeskoler	22,3
Inst. for ældre og handicappede	19,0
Inst. for børn og unge	16,5
Gymnasier, hf. m.v.	7,9
Skolelæger, skoletandlæger m.v.	1,4
Kollektiv bustrafik	5,0
I alt	93,9

Regeringen arbejder med en lang række initiativer til effektivisering af de offentlige serviceinstitutioner, jf. nedenfor.

Inden for staten har regeringen de seneste år indarbejdet produktivetsgevinster på mellem 2 og 3 procent i de årlige finanslove, hvilket årligt har frigjort ressourcer på det statslige område på ca. 1,5 mia. kr.

Regeringen har over for kommunerne fremført ønsket om, at kommunerne anvender en lignende metode til at forbedre produktiviteten. En række kommuner er allerede i gang med omstilling og produktivetsforbedringer på det kommunale institutionsområde.

Mellem staten og kommunerne er der nedsat et embedsmandsudvalg med henblik på at udvikle metoder til at øge produktiviteten.

Jeg har netop nedsat et embedsmandsudvalg, som inden 1. april 1989 skal stille forslag til nye effektivitetsfremmende finansieringsfor-